ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

'Εν 'Αθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | 'Αριθμὸς φύλλου 290

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Νομοθετικὰ Διατάγματα

Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 14)17 'Ιουλίου 1926 Ν.Δ. περὶ καταστάσεως ἐξωγάμων τέκνων κλπ. ('Αναδημοσίευσις) 1

Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1925 Ν. Διατάγματος «περὶ ἀμνηστεύσεως ἀδικημάτων τινῶν». ('Αναδημοσίευσις) 2

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 10 'Οκτωβρίου 1925 «περὶ ἐνεργείας ἐράνων, καὶ λαχειοφόρων ἀγορῶν» 3

Περὶ τοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ 4

Διατάγματα

Περὶ καταρτισμοῦ ἐκλογικῶν καταλόγων εἰς τοὺς Δήμους καὶ κοινότητας τῶν νομῶν Λέσβου καὶ Χίου 5

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

**Περὶ κυρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 14)17 'Ιουλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ καταστάσεως ἐξωγάμων τέκνων κλπ.».*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

"Εχοντες ὑπ' ὄψει· α') τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ τῶν νομοθ. Διαταγμάτων τῆς δικτατορικῆς περιόδου καὶ ἐκδόσεως Ν. Διαταγμάτων ἐπὶ ζητημάτων ἐπειγούσης φύσεως» καὶ β') τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰ 'Υπουργεῖα Δικαιοσύνης κλπ. ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχεῖον ΜΔα' συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 11 Νοεμβρίου 1927, προτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

"Αρθρον μόνον.

Κυροῦται τροποποιούμενον κατὰ τὰ ἄρθρα αὐτοῦ τὸ ἀπὸ 14)17 'Ιουλίου 1926 Ν. Δ. περὶ καταστάσεως ἐξωγάμων τέκνων, οὗ τὸ κείμενον μετὰ τὰς τροποποιήσεις καὶ προσθήκας ἔχει ὡς ἕπεται καὶ ἰσχύει οὕτω ἐφ' ἧς ἴσχυσε τὸ τροποποιούμενον ἀρχικὸν τοιοῦτον. Θεωρεῖται ὡς μὴ ὑπάρξασα καὶ μηδὲν παραγαγοῦσα ἀποτέλεσμα ἡ ἀπαλειφομένη διάταξις τοῦ ἐδαφ. α' τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ ρηθέντος Ν. Δ. ἀφορῶσα εἰς ἀναδρομικὴν δύναμιν τῶν περὶ ἀναγνωρίσεως διατάξεων. Αἱ ὑπὸ τὸ κράτος τῆς ἰσχύος τοῦ τροποποιουμένου Ν.Δ. ὑποβληθεῖσαι αἰτήσεις νομιμοποιήσεως διὰ διατάγματος θεωροῦνται ὡς ἐμπρόθεσμοι, διαβιβάζονται δὲ ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης 'Υπουργοῦ πρὸς τὸ ἁρμόδιον πρωτοδικεῖον πρὸς περαιτέρω διάγνωσιν, αἱ δὲ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταργουμένων διατάξεων ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις καταργοῦνται αὐτοδικαίως.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Γενικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 1.

Ἡ σχέσις τοῦ μὴ ἐκ νομίμου γάμου τέκνου (ἐξωγάμου τέκνου) πρὸς μὲν τὴν μητέρα θεμελιοῦται διὰ τοῦ τοκετοῦ, πρὸς δὲ τὸν πατέρα δι' ἀναγνωρίσεως εἴτε διὰ νομιμοποιήσεως.

"Αρθρον 2.

1) Ἡ ἀναγνώρισις εἶνε εἴτε ἐκουσία, εἴτε δικαστική.

2) Νομιμοποίησις λαμβάνει εἴτε διὰ ἐπιγενομένου γάμου τῶν γονέων τοῦ ἐξωγάμου τέκνου, εἴτε διὰ Διατάγματος.

"Αρθρον 3.

Τὸ ἐξώγαμον τέκνον, ὅπερ οὔτε ἐνομιμοποιήθη, οὔτε ἀνεγνωρίσθη ἑκουσίως, φέρει τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα, τὴν ἐθνικότητα τῆς μητρὸς καὶ ἔχει ὡς πρὸς τοὺς πρὸς μητρὸς συγγενεῖς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τῆς νομίμου συγγενείας. Ἐπὶ ἐξωγάμων τέκνων μητρὸς χήρας, οἰκογενειακὸν ὄνομα καὶ ἐθνικότης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ θεωροῦνται τὰ τῆς πατρικῆς αὐτῆς οἰκογενείας.

"Αρθρον 4.

Ἀπαγορεύεται ἡ νομιμοποίησις, ὡς καὶ ἡ ἀναγνώρισις τέκνου, ὅπερ ἐγεννήθη ἐκ γονέων ὄντων πρὸς ἀλλήλους εἴτε συγγενῶν ἢ κηδεστῶν κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν ἐπ' ἄπειρον, εἴτε συγγενῶν ἐκ πλαγίου ἐν δευτέρῳ βαθμῷ.

"Αρθρον 5.

1. Ἡ ληξιαρχικὴ καταχώρισις τῆς νομιμοποιήσεως γίνεται συντάσσοντος τοῦ ληξιάρχου ἐν τῷ βιβλίῳ ἐκθέσεων πράξιν περὶ νομιμοποιήσεως.

2. Μνεία τῆς νομιμοποιήσεως γίνεται καὶ ἐν τῷ περιθωρίῳ τῆς ληξιαρχικῆς πράξεως γεννήσεως τοῦ νομιμοποιηθέντος.

3. Εἰς κοινότητας ὅπου δὲν ὑπάρχει ληξίαρχος ἀντὶ ληξιαρχικῆς καταχωρίσεως γίνεται συμβολαιογραφικὴ πρᾶξις.

4. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων ἐδαφίων ἐφαρμόζονται ἀναλόγως ἐπὶ ἀναγνωρίσεως ἐκουσίας.

"Αρθρον 6.

1. Πλὴν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 4, ἐὰν τὸ τέκνον ἐγεννήθη ἐν γάμῳ, ὅστις δι' οἱονδήποτε λόγον εἶνε ἄκυρος ἢ ἀκυρώσιμος, τοῦτο ἐξομοιοῦται πρὸς νόμιμον.

2) Ἐπίσης τέκνα γεννηθέντα ἐκ γάμων Ἑλλήνων ὑπηκόων τελεσθέντων ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἄνευ τῆς κατὰ τοὺς νομίμους κανόνας τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανικοῦ δόγματος, ἱερολογίας θεωροῦνται νόμιμα τέκνα.

* 'Αναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 271 (Τεῦχος Α') τῆς 13 Νοεμβρίου ε. ἔ. φύλλον τῆς 'Εφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ ἀναγνωρίσεως ἐξωγάμων τέκνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ ἐκουσίας ἀναγνωρίσεως.

Ἄρθρον 7.

Τὸ ἐξώγαμον τέκνον δύναται ν' ἀναγνωρισθῇ ὑπὸ τοῦ πατρός, ἐὰν δὲ οὗτος ἀπέθανεν, ἐκηρύχθη ἄφαντος ἢ εἶνε διανοητικῶς ἀνίκανος διαρκῶς, ὑπὸ τοῦ πρὸς πατρὸς πάππου.

Ἄρθρον 8.

1. Ἡ ἀναγνώρισις γίνεται: α') διὰ δηλώσεως ἐνώπιον συμβολαιογράφου, β') διὰ διαθήκης δημοσίας ἢ μυστικῆς.

2. Ἡ ἀναγνώρισις καταχωρίζεται ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς συντάξεως τῆς δηλώσεως ἢ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς διαθήκης εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τοῦ Δήμου ἢ τῆς Κοινότητος τοῦ τόπου εἴτε τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου, εἴτε τῆς κατοικίας τοῦ ἀναγνωρίζοντος κατὰ τὰς ἐν τῷ ἄρθρῳ 5 διατυπώσεις.

3. Ἐὰν τὸ τέκνον ἐγεννήθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ καὶ οἱ γονεῖς ζῶσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, λαμβάνεται ὑπ' ὄψει ἡ τελευταία ἐν Ἑλλάδι κατοικία τοῦ πατρός, ἐλλείφει δὲ τοιαύτης αἱ Ἀθῆναι.

Ἄρθρον 9.

1. Ἡ μήτηρ τοῦ τέκνου, τὸ τέκνον, θανόντος δὲ τούτου οἱ κληρονόμοι του καὶ πᾶς ἔχων ἔννομον συμφέρον δικαιοῦνται δι' αἰτήσεως κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν νὰ προσβάλωσι τὴν ἀναγνώρισιν, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ ἀναγνωρίζων δὲν εἶνε πατήρ, ἢ πάππος τοῦ τέκνου, ἢ ὅτι ἡ ἀναγνώρισις εἶνε ἐπιβλαβὴς εἰς αὐτό.

2. Ἡ αἴτησις εἶνε ἀπαράδεκτος μετὰ τρεῖς μῆνας ἀφ' ἧς ὁ εἰτῶν ἔλαβε γνῶσιν τῆς ἀναγνωρίσεως, ἄλλως μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἀναγνωρίσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ δικαστικῆς ἀναγνωρίσεως.

Ἄρθρον 10.

1. Ἡ μήτηρ τοῦ ἐξωγάμου τέκνου δικαιοῦται εἰς ἀγωγὴν πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ τέκνου ὑπὸ τοῦ πατρός.

2. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ὁ ἐπίτροπος ἢ καὶ αὐτὸ τὸ τέκνον ἐφ' ὅσον ἔχει συμπληρώσει τὸ 14ον ἔτος.

3. Ἡ ἀγωγὴ ἀπευθύνεται κατὰ τοῦ πατρὸς ἢ τῶν κληρονόμων αὐτοῦ τῶν ἀποδεχθέντων τὴν κληρονομίαν.

Ἄρθρον 11.

1. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ πατὴρ συνέζη συνεχῶς μετὰ τῆς μητρὸς τοῦ τέκνου κατὰ τὸ διάστημα μεταξὺ τῆς 300ῆς καὶ 180ῆς ἡμέρας τῆς γεννήσεως τοῦ τέκνου, τεκμαίρεται ἡ πατρότης.

2. Τὸ τεκμήριον ἀτονεῖ, ἐὰν ἀποδειχθῶσι γεγονότα δικαιολογοῦντα σοβαρὰς ἀμφιβολίας περὶ τῆς πατρότητος τοῦ τέκνου.

3. Ἐὰν ὁ πατὴρ ἦτο ἔγγαμος κατὰ τὸν χρόνον τῆς συλλήψεως τοῦ τέκνου, ἀπαιτεῖται κοινῶς γνωστὴ συμβίωσις τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους.

Ἄρθρον 12.

Ἁρμόδιον Δικαστήριον ἢ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν εἶνε ὁ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐγέρσεως τῆς ἀγωγῆς κατοικίας εἴτε τοῦ ἐνάγοντος εἴτε τοῦ ἐναγομένου. Αἱ ἐκ τοῦ παρόντος νόμου πηγάζουσαι ἀγωγαὶ εἰσάγονται καὶ ἐκδικάζονται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὰ κατὰ τ' ἄνω ἁρμόδια πολιτικὰ δικαστήρια.

Ἄρθρον 13.

Ἐὰν ἡ μήτηρ ἦτο ἔγγαμος κατὰ τὸν χρόνον τῆς συλλήψεως, ἡ ἀγωγὴ δὲν δύναται νὰ ἐγερθῇ, εἰμὴ μετὰ τὴν δικαστικὴν κήρυξιν τοῦ τέκνου ὡς ἐξωγάμου, κατὰ τὰς ἰσχυούσας περὶ τοῦτου διατάξεις.

Ἄρθρον 14.

Ἡ ἀγωγὴ εἶνε ἀπαράδεκτος:

α') Ἐὰν ἡ μήτηρ κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς συλλήψεως διῆγεν ὁμολογουμένως βίον ἀκόλαστον, β') ἐὰν ὁ ἀξιούμενος πατὴρ κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον ἕνεκεν ἀπομακρύνσεως ἢ ἑτέρου τινὸς γεγονότος, εὑρίσκετο ἐν φυσικῇ ἀδυναμίᾳ νὰ εἶνε πατὴρ τοῦ τέκνου, γ') μετὰ παρέλευσιν τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως καθ' ἣν τὴν ἀγωγὴν ἐγείρει αὐτὸ τὸ τέκνον κατὰ τὸ ἄρθρον 10 παράγρ. 2, ὅτε ἡ ἀγωγὴ εἶνε ἀπαράδεκτος μετὰ τριετίαν ἀπὸ τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ τέκνου, δ') εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἀριθμοῦ ἡ προθεσμία τῶν τριῶν ἐτῶν ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας της ἀποφάσεως τῆς κηρυττούσης τὸ τέκνον ἐξώγαμον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀποτελέσματα τῆς ἀναγνωρίσεως.

Ἄρθρον 15.

Ἐὰν ἡ σύλληψις τοῦ τέκνου ἐγένετο κατόπιν κοινῶς γνωστῆς ὑποσχέσεως γάμου, μνηστείας, βιασμοῦ, ἢ ἀπαγωγῆς, ἀποπλανήσεως κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ Ποιν. Νόμου, ἢ ἐὰν ὁ πατὴρ ἦτο ἐπίτροπος, κηδεμὼν ἢ ἄλλος ἐπιμελητὴς τῆς μητρός, τὸ δικαστήριον δεχόμενον τὴν πατρότητα ἀναγνωρίζει εἰς τὸ τέκνον, α') τὰ πρὸς διατροφήν, ἀνατροφὴν καὶ προίκισιν δικαιώματα νομίμου τέκνου, β') κληρονομικὸν ἐξ ἀδιαθέτου δικαίωμα καὶ δικαιώματα νομίμου μοίρας (ἀλλ' ἡ μὴ ἐγκατάστασις αὐτοῦ ἐν τῇ διαθήκῃ ὡς κληρονόμου δὲν ἀποτελεῖ λόγον ἀκυρότητος αὐτῆς, διατηροῦνται ὅμως ἀπαραμείωτα τὰ ἐπὶ τῆς νομίμου μοίρας κληρονομικὰ αὐτοῦ δικαιώματα), ἐὰν μὲν συντρέχῃ μετὰ κατιόντων τοῦ πατρός, τὸ ἥμισυ ἐκείνου ὅπερ θὰ εἶχεν ἐὰν ἦτο νόμιμον, εἰς πᾶσαν δ' ἄλλην περίπτωσιν ὁλόκληρα τὰ δικαιώματα τοῦ νομίμου κατιόντος.

Ἄρθρον 16.

Τὸ τέκνον ὅπερ ἀναγνωρίσθη ἐκουσίως· α') ἀποκτᾷ τὸ οἰκογενειακὸν ὄνομα καὶ τὴν ἐθνικότητα τοῦ πατρός, β') ἔχει τὰ πρὸς διατροφήν, ἀνατροφὴν καὶ προίκισιν δικαιώματα νομίμου τέκνου, γ') ἔχει κληρονομικὸν ἐξ ἀδιαθέτου δικαίωμα καὶ δικαίωμα νομίμου μοίρας.

Ἄρθρον 17.

Ἐὰν ἀναγνωρίσθη τὸ τέκνον δικαστικῶς πλὴν τῶν περιπτώσεων τοῦ ἄρθρου 15 ἔχει τὰ ἐκ τοῦ ἑπομένου ἄρθρου δικαιώματα.

Ἄρθρον 18.

1. Τὸ τέκνον δικαιοῦται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τοῦ πατρὸς διατροφὴν καὶ ἐκπαίδευσιν ἀνάλογον πρὸς τὴν κοινωνικὴν τάξιν τῆς μητρὸς καὶ τὴν περιουσιακὴν κατάστασιν τοῦ πατρός. 2. Τὸ δικαίωμα τῆς διατροφῆς καὶ ἐκπαιδεύσεως ἔχει τὸ μὲν ἄρρεν τέκνον μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους τῆς ἡλικίας του, τὸ δὲ θῆλυ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 21ου ἔτους. 3. Τὸ δικαίωμα ἀπόλλυται ἐὰν τὸ τέκνον ἔλθῃ εἰς νόμιμον γάμον. 4. Τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ὑποχρέωσιν καὶ πρὸς διατροφὴν καὶ πέραν τῶν τοῦ ἐδαφίου 2 ὁρίων ἐὰν τὸ τέκνον λόγῳ σωματικῆς ἢ πνευματικῆς βλάβης εὑρεθῇ ἐν ἀδυναμίᾳ νὰ συντηρήσῃ ἑαυτὸ εἴτε κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους ἢ τὴν ἐνηλικίωσίν του ἢ καὶ βραδύτερον. 5. Τὸ ποσὸν τῆς διατροφῆς ὁρίζεται εἴτε κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς ἀναγνωρίσεως εἴτε δι' ἰδίας ἀγωγῆς μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀναγνωρίσεως. 6. Τὸ πρὸς διατροφὴν δικαίωμα τοῦ τέκνου ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον καὶ κατὰ τῶν νομίμων κληρονόμων τοῦ πρὸς διατροφὴν ὑποχρέου πατρός, ἐκτὸς ἐὰν οὗτοι πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς τοιαύτης ὑποχρεώσεως προτιμῶσι νὰ παράσχωσι τῷ τέκνῳ τὸ 1/3 τῆς νομίμου μοίρας, ἣν θὰ ἐλάμβανεν ἂν ἦτο γνήσιον. 7. Αἰτήσει τοῦ ἐνάγοντος ἢ ἐναγομένου δύναται τὸ δικαστήριον ἐπὶ σοβαρᾶς μεταβολῆς τῶν καθ' ὅλου ἢ ἰδιαιτέρων περιστάσεων νὰ καθορίσῃ ἐκ νέου τὸ ποσὸν τῆς διατροφῆς ἢ νὰ καταργήσῃ αὐτὴν ἀφ' ἧς τὸ τέκνον ἀπέκτησεν ἴδιον εἰσόδημα ἐπαρκὲς διὰ τὴν κοινωνικὴν αὐτοῦ τάξιν. 8. Ἡ πρὸς

διατροφὴν ἀξίωσις τοῦ τέκνου παραγράφεται μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς καθυστερήσεως ἑκάστης δόσεως.

"Αρθρον 19.

1. Αἱ περὶ ἐπιτροπείας νόθων τέκνων κείμεναι διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν ἀναγνωρισθέντων ἐξωγάμων τέκνων. 2. Δύναται ὅμως ὁ ἀναγνωρισθεὶς πατὴρ νὰ προκαλέσῃ δι' αἰτήσεως ἐνώπιον τοῦ πρωτοδικείου τὸν διορισμὸν αὐτοῦ ὡς ἐπιτρόπου τοῦ ἀναγνωρισθέντος νόθου τέκνου. 3. Ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἀνατροφὴ τοῦ τέκνου ἀνήκει εἰς τὴν μητέρα οὖσαν αὐτοδικαίως ἐπίτροπον αὐτοῦ, πλὴν ἂν ἄλλως ἀποφασίσῃ τὸ δικαστήριον. 4. Ἀμφότεροι οἱ γονεῖς ἔχουσι πάντως δικαίωμα προσωπικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τοῦ τέκνου, τὰς δὲ περὶ τούτου ἔριδας ἐπιλύει ἀνεκκλήτως ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν.

"Αρθρον 20.

1. Ὁ πατὴρ ἢ οἱ κληρονόμοι του ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσιν εἰς τὴν μητέρα τοῦ ἀναγνωρισθέντος τέκνου, τὰς δαπάνας διατροφῆς αὐτῆς καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς κυοφορίας καὶ ἐν ἔτος μετὰ τὸν τοκετόν, ὡς καὶ τὰς τοῦ τοκετοῦ, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν πρὸς ἐξεύρεσιν τῶν ποσῶν τούτων τῆς κοινωνικῆς τάξεώς της καὶ τῆς περιουσιακῆς καταστάσεως ἀμφοτέρων τῶν γονέων. 2. Ἡ μήτηρ δικαιοῦται εἰς τὰς ρηθείσας δαπάνας καὶ ἐὰν τὸ τέκνον ἐγεννήθη νεκρὸν ἢ ἐὰν ἀπεβίωσε πρὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς ἀναγνωρίσεως. 3. Τὰς δαπάνας καθορίζει ὁ δικαστὴς κατ' οἰκείαν κρίσιν ἐπ' ἀπλῇ βεβαιώσει. 4. Ἡ ἀξίωσις αὕτη τῆς μητρὸς παραγράφεται μετὰ τρία ἔτη μετὰ πάροδον ἓξ ἑβδομάδων ἀπὸ τοῦ τοκετοῦ. 5. Ἐὰν ἡ πατρότης καθίσταται σφόδρα πιθανή, ἡ δὲ μήτηρ εὑρίσκεται ἐν ἀπορίᾳ, ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἢ τὸ ἁρμόδιον δικαστήριον δύναται καὶ πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ πρωτοδικείου νὰ ὑποχρεώσῃ τὸν πατέρα ἢ τοὺς κληρονόμους του καὶ ἂν ἡ ἀξίωσις τῆς μητρὸς δὲν διατρέχῃ κίνδυνον, νὰ καταθέσῃ ἐγγύησιν διὰ τὰς δαπάνας τοῦ τοκετοῦ καὶ τῆς διατροφῆς αὐτῆς καὶ τοῦ τέκνου ἐπὶ τρεῖς μῆνας ἢ καὶ νὰ προκαταβάλῃ τῇ μητρὶ τὸ ἥμισυ τούτων.

"Αρθρον 21.

Αἱ ἐκ τοῦ παρόντος κεφαλαίου ἀπαιτήσεις οὔτε συμψηφίζονται οὔτε κατάσχονται, πᾶσα δὲ κατάσχεσις ἢ ἐκχώρησις εἶνε αὐτοδικαίως ἄκυρος.

"Αρθρον 22.

Ἡ ἔγερσις τῆς ἀγωγῆς ἐν γνώσει τῆς μὴ πατρότητος καὶ πρὸς ἐπιδίωξιν ἀθεμίτων σκοπῶν ἀποτελεῖ ἀδίκημα καὶ τιμωρεῖται κατ' ἔγκλησιν τοῦ ἐναγομένου μὲ φυλάκισιν ἢ χρηματικὴν ποινὴν μέχρι 5.000 δραχμῶν ἢ καὶ μὲ ἀμφοτέρας τὰς ποινάς. Ἡ ποινικὴ ἀγωγὴ δὲν δύναται νὰ ἀσκηθῇ πρὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ἀπορριπτούσης τὴν περὶ ἀναγνωρίσεως ἀγωγὴν ἀποφάσεως. Ἡ παραγραφὴ τοῦ ἀδικήματος τούτου ἄρχεται ἀπὸ τῆς τελεσιδικίας τῆς ὡς ἄνω ἀποφάσεως.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

Περὶ νομιμοποιήσεως ἐξωγάμων τέκνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Περὶ νομιμοποιήσεως δι' ἐπιγενομένου γάμου.

"Αρθρον 23.

1. Τὸ ἐξώγαμον τέκνον νομιμοποιεῖται διὰ τῆς τελέσεως ἐγκύρου γάμου τοῦ πατρὸς μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, ἐὰν οὗτοι ἀναγνωρίσωσι τοῦτο ὡς ἴδιον διὰ δηλώσεως αὐτῶν. Ἡ δήλωσις γίνεται ἐνώπιον τοῦ ληξιάρχου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου ἐτελέσθη ὁ γάμος, 2) ἐὰν ὁ γάμος ἐτελέσθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, αἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω δηλώσεις γίνονται ἐνώπιον τοῦ ληξιάρχου Ἀθηνῶν αὐτοπροσώπως ἢ δι' εἰδικοῦ πληρεξουσίου.

"Αρθρον 24.

Ἐὰν δὲν ἐγένετο δήλωσις καὶ ἀπέθανεν ἢ κατέστη ἀνίκανος πρὸς δικαιοπραξίαν ὁ ἕτερος τῶν συζύγων ἢ καὶ ἀμφότεροι, ἡ νομιμοποίησις τῶν τέκνων χωρεῖ αὐτοδικαίως διὰ μόνης τῆς τελέσεως τοῦ γάμου.

"Αρθρον 25.

1. Ἡ νομιμοποίησις τοῦ ἐξωγάμου τέκνου γίνεται κατὰ τὰς αὐτὰς διατάξεις καὶ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ, ἐὰν κατέλιπε κατιόντας.

2. Ἡ νομιμοποίησις αὕτη ἔχει ἀποτέλεσμα διὰ τοὺς κατιόντας αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Νομιμοποίησις διὰ Διατάγματος.

"Αρθρον 26.

1. Τὸ ἐξώγαμον τέκνον δύναται νὰ νομιμοποιηθῇ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης τῇ αἰτήσει τοῦ πατρὸς αὐτοῦ συνοδευομένης καὶ διὰ δηλώσεως αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου ὅτι νομιμοποιεῖ τὸ τέκνον.

2. Ἀντίγραφον τοῦ Διατάγματος προσάγεται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸς τὸν ληξίαρχον τοῦ τόπου τῆς γεννήσεως τοῦ νομιμοποιηθέντος ἐντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως αὐτοῦ.

"Αρθρον 27.

1. Πρὸς νομιμοποίησιν ἀπαιτεῖται καὶ συναίνεσις τοῦ τέκνου γενομένη ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου. 2. Ἐὰν τὸ τέκνον δὲν συνεπλήρωσε τὸ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του ἢ ἐξ ἄλλου λόγου εἶνε ἀνίκανον πρὸς δικαιοπραξίαν, ἡ συναίνεσις παρέχεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ. 3. Ἐὰν τὸ τέκνον εἶνε ἀνήλικον, ἀπαιτεῖται συναίνεσις καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ γινομένη ἐνώπιον συμβολαιογράφου. Ἀρνουμένης ἢ ἀνικάνου πρὸς δικαιοπραξίαν οὔσης τῆς μητρός, ἡ συναίνεσις παρέχεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν τῇ αἰτήσει τοῦ πατρός.

"Αρθρον 28.

Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς δύναται νὰ γίνῃ νομιμοποίησις ἐξωγάμου τέκνου διὰ Διατάγματος κατ' αἴτησιν αὐτοῦ, ἐὰν ὁ πατήρ, α') εἶχε δηλώσει ἐνώπιον συμβολαιογράφου ἢ διὰ διαθήκης ὅτι νομιμοποιεῖ τὸ τέκνον, β') μὴ διατελῶν ἐν νομίμῳ γάμῳ εἴτε ὑπάρχουν εἴτε μὴ ἐκ τοῦ πρότερον λυθέντος γάμου τέκνα, συζῶν δὲ ἐν παλλακείᾳ μετὰ τῆς μητρός, εἶχε δώσει ὑπόσχεσιν γάμου, ἀλλ' ἀπεβίωσεν ἢ ἐκηρύχθη εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως πρὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως περὶ νομιμοποιήσεως ἢ πρὸ τῆς τελέσεως γάμου. Ἡ διάγνωσις τῶν γεγονότων τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εἶχε τὴν κατοικίαν του ὁ ἀξιούμενος πατὴρ κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν, ἐπιτρεπομένης πάντοτε τριτανακοπῆς εἰς πάντα ἔχοντα ἔννομον συμφέρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Ἀποτελέσματα τῆς νομιμοποιήσεως.

"Αρθρον 29.

1. Τὰ ἀποτελέσματα τῆς μὲν διὰ γάμου νομιμοποιήσεως ἄρχονται ἀπὸ τῆς τελέσεως τοῦ γάμου, τῆς δὲ διὰ Διατάγματος ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταχωρίσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως. 2. Ἀπαγορεύεται ἡ νομιμοποίησις ὑπὸ ὅρον, αἵρεσιν, ἢ προθεσμίαν.

"Αρθρον 30.

Ὁ νομιμοποιηθεὶς καὶ οἱ νόμιμοι αὐτοῦ κατιόντες ἐξομοιοῦνται κατὰ πάντα πρὸς νομίμους κατιόντας.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

Τελικαὶ διατάξεις.

"Αρθρον 31.

Ὁ παρὼν νόμος ἄρχεται ἰσχύων ἀπὸ 1 Αὐγούστου 1926 καὶ ἐφαρμόζεται ἐπὶ ἐξωγάμων τέκνων τεχθέντων μετὰ τὴν 31 Ἰουλίου 1926. Ἐξαιρετικῶς αἱ διατάξεις περὶ νομιμοποιήσεως, ὡς καὶ αἱ τοῦ ἄρθρου 6, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ἐξωγάμων τέκνων τεχθέντων πρὸ τῆς 1 Αὐγούστου 1926, ἀλλ' ἡ αἴτησις πρὸς ἔκδοσιν Διατάγματος εἶνε ἀπαράδεκτος μετὰ τὴν 31 Ἰουλίου 1927.

Ἄρθρον 32.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

Θεωρεῖται ὡς ἐξ ἀρχῆς μὴ ὑπάρξαν καὶ οὐδὲν παραγαγὸν ἔννομον ἀποτέλεσμα τὸ ἀπὸ 30 Ἀπριλίου 1926 Ν. Δ. «περὶ ἀναζητήσεως τῆς πατρότητος».

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος.

---

(2)

* *Περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 31 Μαΐου 1925 Ν. Δ. «περὶ ἀμνηστεύσεως ἀδικημάτων τινων».*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει: α') τὴν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. ΜΒ' τῆς 9 Νοεμβρίου 1927 συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ληφθεῖσαν ἀπόφασιν αὐτῆς «περὶ τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων τῆς δικτατορικῆς περιόδου καὶ ἐκδόσεως νομοθετικῶν διαταγμάτων ἐπὶ ζητημάτων ἐπειγούσης φύσεως» καὶ β') τὴν σύμφωνον γνωμοδότησιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς διὰ τὰ Ὑπουργεῖα Δικαιοσύνης κλπ. ἐκδοθεῖσαν κατὰ τὴν ὑπὸ στοιχ. ΜΒ' συνεδρίασιν αὐτῆς τῆς 9 Νοεμβρίου 1927, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κυροῦται τὸ Νομ. Διάταγμα τῆς 31 Μαΐου 1925 «περὶ ἀμνηστείας ἀδικημάτων τινῶν», δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 192 τῆς 11 Ἰουνίου 1925 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως (Τεῦχος Α'), ἔχον οὕτω:

Ἄρθρον μόνον.

Ἀμνηστεύονται πᾶσαι αἱ ἐκλογικαὶ παραβάσεις, καθὼς καὶ τὰ κοινὰ ἀδικήματα τὰ σχετιζόμενα μὲ τὴν ἐκλογικὴν διαπάλην, καὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν ἐκλογῶν, ἐξαιρουμένων τῶν κατὰ τῆς ζωῆς καὶ τῆς περιουσίας τοιούτων.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἡ δὲ δημοσίευσις καὶ ἐκτέλεσις ἀνατίθεται εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργόν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

---

* Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 273 (Τεύχει Α') φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

(3)

Περὶ τροποποιήσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 10 Ὀκτωβρίου 1925 «περὶ ἐνεργείας ἐράνων καὶ λαχειοφόρων ἀγορῶν».

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὴν ἀπὸ 27 Αὐγούστου 1927 ἀπόφασιν τῆς Βουλῆς «περὶ τῶν Νομοθετ. Διαταγμάτων ἐπὶ ζητημάτων ἐπειγούσης φύσεως» καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ὑπὸ στοιχεῖα ΚΗ' 12 Νοεμβρίου 1927 συνεδριάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος τῆς Κοινοβουλευτικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῆς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Κυροῦμεν τὸ ἀπὸ 10 Ὀκτωβρίου 1925 Νομ. Διάταγμα «περὶ ἐνεργείας ἐράνων καὶ λαχειοφόρων ἀγορῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη, ἔχον οὕτω:

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος Νόμου ἀπαγορεύονται αἱ πάσης φύσεως ἔρανοι καὶ λαχειοφόροι ἢ Φιλανθρωπικαὶ ἀγοραί, ὡς καὶ ἡ διὰ παντὸς ἄλλου τρόπου συλλογὴ χρημάτων ἢ ἀντικειμένων ἐπὶ τῷ τέλει τῆς πληρώσεως φιλανθρωπικοῦ ἢ ἐκτελέσεως ἔργων κοινῆς ὠφελείας.

Ἄρθρον 2.

Α. Εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον περιστάσεις καὶ κατόπιν ἀδείας ἐκδομένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος Νόμου δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ συλλογὴ ἐράνων ἢ ἡ διενέργεια Φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν ἢ διὰ παντὸς ἄλλου τρόπου, διὰ Διατάγματος καθοριζομένου, συλλογὴ χρημάτων ἢ ἀντικειμένων· α') εἰς νομίμως συγκροτημένα καὶ ἀνεγνωρισμένα Σωματεῖα καὶ β') εἰς Ἐπιτροπὰς ἀπαρτιζομένας ἐκ πέντε τοὐλάχιστον προσώπων.

Β' Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κλπ., καθορισθήσονται λεπτομερῶς τὰ τῆς συγκροτήσεως τῶν ἐρανικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ ὁ τρόπος τῆς ὑπὸ τῶν Φιλανθρωπικῶν Σωματείων καὶ συλλόγων διενεργείας ἐράνων καὶ λαχειοφόρων ἀγορῶν.

Ἄρθρον 3.

Σωματεῖα ἢ Ἐπιτροπαὶ τυχοῦσαι ἀδείας ἐράνων ἢ Φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν ὑποχρεοῦνται εἰς λεπτομερῆ λογοδοσίαν καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρισθῇ διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κλπ.

Ἄρθρον 4.

Οἱ ἔρανοι ἐνεργοῦνται εἴτε διὰ περιφορᾶς κιβωτιδίων εἴτε διὰ προσωπικῶν εἰσφορῶν, ἐπὶ τῇ βάσει διπλοτύπων ἀποδείξεων, ἀπαγορευομένου παντὸς ἄλλου τρόπου ἐνεργείας ἐράνων.

Ἄρθρον 5.

Α'. Οἱ διὰ κιβωτιδίων ἔρανοι διακρίνονται εἰς ἐράνους διενεργουμένους:

α') Καθ' ἅπασαν τὴν Ἐπικράτειαν.

β') Εἰς πλείονας τοῦ ἑνὸς Νομοῦ τοῦ Κράτους.

γ') Ἐντὸς τῆς περιφερείας ἑνὸς τοῦ Νομοῦ τοῦ Κράτους.

δ') Ἐντὸς οἱουδήποτε τμήματος ἑνὸς Νομοῦ.

ε') Ἐντὸς τῆς περιοχῆς τῆς πόλεως, κωμοπόλεως ἢ χωρίου.

2. Οἱ τῆς α' κατηγορίας ἔρανοι καλοῦνται «Πανελλήνιοι Ἔρανοι», πάντες δὲ οἱ λοιποὶ «Τοπικοί».

3. Εἰς τὴν κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους διάκρισιν ὑπόκεινται καὶ οἱ δι' ἀτομικῶν εἰσφορῶν ἔρανοι ἐπιτρεπομένης ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τῆς ἐπεκτάσεως τοῦ ἐράνου.

α') Μεταξὺ τῶν καταγομένων ἐκ τῆς περιφερείας ἐν ᾗ λαμβάνει χώραν ὁ ἔρανος καὶ ἐγκατεστημένων ἐκτὸς τῶν ὁρίων ταύτης καὶ ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ Κράτους καὶ β') μεταξὺ προσώπων μὴ καταγομένων ἐκ τῆς περιφερείας ἐν ᾗ διενεργεῖται ὁ ἔρανος ἐνδιαφερομένων ὅμως διὰ τὴν πλήρωσιν

τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ, λόγῳ ἐπαγγελματικῆς ἀλληλεγγύης ἢ ἄλλου ἠθικοῦ δεσμοῦ.

4. Ὁμοίως δύναται νὰ ἐπιτραπῇ ἡ ἐπέκτασις τοῦ δι' ἀτομικῶν εἰσφορῶν ἐράνου καὶ μεταξὺ τῶν καταγομένων ἐκ τῆς περιφερείας ἐν ᾗ διενεργεῖται ὁ ἔρανος καὶ ἐγκατεστημένων ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς Ἐπικρατείας.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὴν α' περίπτωσιν τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐπιτρέπεται ἡ συλλογὴ ἐράνων ἐφ' ὅσον, πρόκειται περὶ πληρώσεως σκοποῦ Πανελληνίου ἐνδιαφέροντος, εἰς δὲ τὰς λοιπὰς β, γ, δ, καὶ ε, ἀναλόγως τῆς ἐκτάσεως τοῦ σκοποῦ.

2. Ἐπὶ τῆς α' καὶ β' περιπτώσεως τῆς παραγράφου 1 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἀποφαίνεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ παρόντος νόμου Συμβούλιον, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοιαῦτα, ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἰδίου ἄρθρου ἐπὶ τῶν ὁποίων πάντοτε ἀποφαίνεται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 Συμβούλιον.

Ἄρθρον 7.

1. Οἱ κατ' ἔτος ἐνεργούμενοι Πανελλήνιοι ἔρανοι διὰ κιβωτιδίων ἢ προσωπικῶν εἰσφορῶν δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τοὺς ἓξ (6), ὁ δ' ἀριθμὸς **τῶν τοπικῶν ὁρισθήσεται** διὰ Διατάγματος, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ συνολικῶς τοὺς δέκα δι' ἑκάστην ἐρανικὴν περιφέρειαν.

2. Αἱ ἄδειαι συλλογῆς ἐράνων καὶ λαχειοφόρων ἢ Φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν χορηγοῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀδείας ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 Συμβουλίου, δι' ἀποφάσεως δὲ τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἀδείας ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην πρότασιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 24 Συμβουλίου.

3. Αἱ χορηγούμεναι ἄδειαι ἐράνων καὶ φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν καταχωρίζονται εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

4. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται προκειμένου περὶ ἐράνων δι' ἀτομικῶν εἰσφορῶν καὶ Λαχειοφόρων ἀγορῶν.

Ἄρθρον 8.

Αἱ κατ' ἔτος διενεργούμεναι Φιλανθρωπικαὶ ἢ Λαχειοφόροι ἀγοραὶ δὲν δύνανται νὰ ὑπερβῶσι τὸν ἀριθμὸν τῶν δέκα πέντε προκειμένου περὶ τῶν πόλεων Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Θεσσαλονίκης, Πατρῶν καὶ Βόλου, τὸν δ' ἀριθμὸν τῶν ὀκτὼ προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν Πρωτευουσῶν Νομοῦ καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν τεσσάρων προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν πόλεων.

Ἄρθρον 9.

1. Φιλανθρωπικὴ ἢ Λαχειοφόρος ἀγορὰ κατὰ τὸν παρόντα νόμον νοεῖται ἡ ἐν τῷ κλειστῷ χώρῳ ἔκθεσις διαφόρων ἀντικειμένων καὶ ἡ διάθεσις τούτων εἰς πρόσωπα εἰσερχόμενα βάσει εἰσιτηρίων εἰς ὃν χῶρον ἐνεργεῖται ἡ ἀγορά.

2. Ἡ σύστασις λαχειοφόρων ἀγορῶν, συμφώνως τῷ ἄρθρῳ μόνῳ τοῦ ἀπὸ 4 Ὀκτωβρίου 1922 Ν. Δ. «περὶ συμπληρώσεως τοῦ νόμου ΑΧΔ' τοῦ 1888 «περὶ Λαχείων» ὑπόκειται ἐπίσης ὑπὸ τὴν κρίσιν τῶν διὰ τοῦ παρόντος νόμου συνιστωμένων Συμβουλίων, ἡ δὲ σχετικὴ ἄδεια παρέχεται δι' Ὑπουργικῆς ἢ Νομαρχιακῆς ἀποφάσεως μετὰ σύμφωνον γνωμοδότησιν τῶν ὡς εἴρηνται Συμβουλίων, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν περὶ ἐράνων διατάξεων τοῦ παρόντος.

3. Διὰ Διατάγματος καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς διενεργείας τῶν λαχειοφόρων ἢ Φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Σωματεῖα ἢ Ἐπιτροπαὶ τυχοῦσαι ἀδείας ἐράνων ἢ ἀγορᾶς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ὑποχρεοῦνται νὰ διαθέτωσι τὸ ἓν δέκατον τοῦ πραγματοποιηθέντος καθαροῦ προϊόντος ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Θυμάτων Πολέμου εἰς ἐνίσχυσιν τῶν πόρων αὐτοῦ.

2. Μὴ ὑπάρχοντος Ταμείου Θυμ. Πολέμου τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ποσοστὸν διατίθεται ὑπὲρ ἄλλου Φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ καθοριζομένου διὰ Διατάγματος.

3. Εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον περιπτώσεις δύναται τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 Συμβούλιον δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεώς του, καταχωριζομένης ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως, ν' ἀπαλλάσσῃ Σωματεῖα ἢ Ἐπιτροπὰς μέρους ἢ καὶ τοῦ ὅλου τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κρατήσεως.

Ἄρθρον 11.

1. Τὸ προϊὸν παντὸς ἐράνου ἢ λαχειοφόρου ἀγορᾶς μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον κρατήσεως κατατίθεται πλὴν ποσοῦ 5.000 δραχ. δυναμένου νὰ παραμείνῃ εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ Σωματείου, εἰς ἔντοκον κατάθεσιν παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐν τῷ οἰκείῳ Ὑποκαταστήματι αὐτῆς.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἢ τὸ Σωματεῖον δύναται νὰ ἀναλαμβάνῃ τὸ ἑκάστοτε ἀναγκαιοῦν ποσόν, δι' εἰδικῆς ἀποφάσεώς της καὶ κατόπιν ἀδείας τοῦ οἰκείου Νομάρχου ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ ἐράνων ἢ ἀγορᾶς ἀδείᾳ τούτου ἐνεργηθέντων, κατόπιν δ' ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κλπ. εἰς πᾶσαν ἄλλην περίπτωσιν.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται ἡ ἔναρξις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σκοποῦ δι' ὃν προορίζεται τὸ ἐξ ἐράνων ἢ ἀγορῶν προϊόν, ἐφ' ὅσον τοῦτο δὲν ἀνέρχεται εἰς τὰ τρία τέταρτα τῆς συνολικῆς ἀξίας τοῦ ἐκτελεσθησομένου ἔργου.

2. Ἡ ἔναρξις τῆς ἐκτελέσεως ἐνεργεῖται μετὰ προηγουμένην ἄδειαν τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, κλπ., ἐκδοθησομένην βάσει γνωμοδοτήσεως τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 24 Συμβουλίων ἀναλόγως τῆς ἑκάστοτε συγκεκριμένης περιπτώσεως.

Ἄρθρον 13.

1. Χορηγηθείσης ἀδείας συλλογῆς ἐράνων ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ εἰδοποιοῦνται περὶ τούτου αἱ οἰκεῖαι Προξενικαὶ ἀρχαί, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

2. Αἱ Προξενικαὶ Ἀρχαὶ ἀπαγορεύουσι τὴν συλλογὴν ἐράνων ὑπὸ προσώπων ἢ Ἐπιτροπῶν μὴ ἐφωδιασμένων διὰ τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἀδείας, τὸ δ' ὑπὸ τούτου συλλεγὲν ποσὸν κατάσχεται καὶ ἐπιστρέφεται εἰς τὰ παρ' ὧν εἰσεπράχθη πρόσωπα.

3. Καθιστα μένου τούτου ἀδυνάτου ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος καὶ διὰ λογαριασμὸν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κλπ. ὅπερ διαθέτει κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 14.

1. Πᾶσα ἐρανικὴ Ἐπιτροπὴ ἢ Σωματεῖον μετὰ τὴν περάτωσιν τῶν ἐρανικῶν ἐργασιῶν ὑποχρεοῦται ἀμελητὶ ν' ἀναφέρῃ τοῦτο εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς ἢ τὴν οἰκείαν Νομαρχίαν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τοπικοῦ ἐράνου.

2. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 24 τοῦ παρόντος Συμβούλια δύνανται νὰ τάξωσι προθεσμίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας δέον ἀπαραιτήτως νὰ γίνῃ ἔναρξις τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σκοποῦ. Ἡ ὡς ἄνω προθεσμία δύναται νὰ παραταθῇ κατὰ τὴν κρίσιν τῶν αὐτῶν Συμβουλίων.

3. Παρελθουσῶν ἀπράκτων τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον τασσομένων προθεσμιῶν ἡ Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται αὐτοδικαίως διαλυθεῖσα, ἐφαρμοζομένων ὡς πρὸς τὴν περιουσίαν αὐτῆς τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 15.

Περατωθεισῶν τῶν ἐργασιῶν Ἐπιτροπῆς τινὸς ἢ Σωματείου καὶ ὑπολειφθέντων μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σκοποῦ ἐρανικῶν χρημάτων ἂν μὲν ταῦτα ἀνήκουσιν εἰς ἐπιτροπὴν κατατίθενται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος ἐντὸς καὶ διὰ λόγου τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κλπ. ὅστις τὰ διαθέτει δι' ἀποφάσεώς του ὑπὲρ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 26 τοῦ σκοποῦ. ἂν δ' ἀνήκωσι εἰς Φιλανθρωπικὸν Σωματεῖον διατίθενται συνῳδὰ ταῖς διατάξεσι τοῦ καταστατικοῦ καὶ ἂν οὐδὲν προβλέπεται ἐν τούτῳ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου.

Ἄρθρον 16.

1. Διακοπέντος τοῦ ἐρανικοῦ ἔργου Ἐπιτροπῆς τινὸς ἢ Σω-

ματείου ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ ληξάσης τῆς ἐν τῇ ἀρχικῇ ἀδείᾳ ταχθείσης προθεσμίας ἀπαιτεῖται νέα αἴτησις περὶ παρατάσεως τῆς προθεσμίας.

2. Μὴ ἐγκριθείσης τῆς κατὰ τ' ἄνω αἰτηθείσης παρατάσεως ἡ Ἐπιτροπὴ διαλύεται αὐτοδικαίως, πᾶσα δὲ ἡ ἐξ ἐρανων περιουσία αὐτῆς διατίθεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος.

3. Ἀνακαλουμένης κατόπιν ἀποφάσεως τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον Συμβουλίων τῆς χορηγηθείσης ἀδείας, τὰ τυχὸν εἰσπραχθέντα ποσὰ διατίθενται ὁμοίως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος.

4. Διακοπτομένων τῶν ἐργασιῶν Ἐπιτροπῆς τινος καὶ ματαιουμένης τῆς συνεχίσεως τοῦ ἐράνου ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας τὰ εἰς χεῖρας ταύτης ἢ παρὰ τῇ Τραπέζῃ εὑρισκόμενα χρήματα ὡς καὶ τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα περιέρχονται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς κλπ., ὅστις διαθέτει ταῦτα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος.

5. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ Σωματείων ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς διαλύσεως.

Ἄρθρον 17.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων κοινῆς ὠφελείας ἢ κοινωφελοῦς σκοποῦ ἀξίας συνολικῆς ἀνωτέρας τοῦ ποσοῦ τῶν πεντήκοντα χιλιάδων δραχ. ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς κατὰ τὰς διατάξεις τὰς διεπούσας τὸ Δημ. Λογιστικὸν καὶ τὰ Δημόσια ἔργα, κάτω δὲ τοῦ ποσοῦ τῶν πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν ἐνεργεῖται καὶ κατὰ παρέκκλισιν τῶν ὡς ἄνω διατάξεων κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 24 τοῦ παρόντος προβλεπομένου Συμβουλίου.

2. Ἡ ἔγκρισις τῶν πρακτικῶν ἀπόκειται πάντοτε τῷ Ὑπουργῷ Ὑγιεινῆς κλπ.

Ἄρθρον 18.

1. Ἐπιτροπαὶ Φιλανθρωπικῶν ἀγορῶν, ἢ ἐράνων μὴ δυνηθεῖσαι νὰ φέρωσιν εἰς πέρας τὸ ὑπ' αὐτῶν ἀναληφθὲν ἔργον ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς χορηγήσεως τῆς ἀδείας, διαλύονται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς κλπ. ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην σύμφωνον περὶ τούτου γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 Συμβουλίου καὶ καταχωριζομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

2. Τῆς κατὰ τὸ ἄνω τασσομένης προθεσμίας δύναται νὰ χορηγηθῇ παράτασις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, ἐκδιδομένης μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 19.

1. Διαλυθείσης Ἐπιτροπῆς τινος κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἅπασα ἡ περιουσία αὐτῆς περιέρχεται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς καὶ διατίθεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος.

2. Ἐὰν ἡ περιουσία συνίσταται ἐκτὸς τῶν μετρητῶν καὶ ἐκ διαφόρων τίτλων ἢ ἀκινήτων, τὰ μὲν χρήματα κατατίθενται παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, τὰ δὲ ἀκίνητα ἐκποιοῦνται διὰ πλειοδοτικοῦ διαγωνισμοῦ κατὰ τὸ λεπτομερέστερον διὰ Διατάγματος καθοριστθησόμενα.

Ἄρθρον 20.

Αἱ περὶ ἐρανικῶν Ἐπιτροπῶν διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν Σωματείων ἐξαιρέσει τῆς περιπτώσεως τῆς διαλύσεως.

Ἄρθρον 21.

Ἄτομα, Ἐπιτροπαὶ ἢ Σωματεῖα προβαίνοντα εἰς συλλογὴν ἐράνων ἢ ἐνεργοῦντα λαχειοφόρους ἀγορὰς παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου διώκονται συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 667 τοῦ Ποιν. Νόμου καὶ τὰ μὲν χρήματα κατάσχονται καὶ διατίθενται συμφώνως ταῖς διατάξεσι τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ παρόντος, τὰ δὲ εἴδη θημεύονται ὡς ἄνω τοῦ προϊόντος αὐτῶν διατιθεμένου κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον 26 τοῦ παρόντος.

Τὰ αὐτὰ πρόσωπα παραβαίνοντα τὰς λοιπὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου παραπέμπονται εἰς τὸ Πταισματοδικεῖον τιμωρούμενα διὰ προστίμου 100—1000 δραχ. καὶ διὰ κρατήσεως 8—30 ἡμερῶν.

Ἄρθρον 22.

1. Πᾶσαι αἱ Ἀστυνομικαὶ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους ὑποχρεοῦνται ὅπως προβαίνωσιν αὐτεπαγγέλτως εἰς ἔλεγχον παντὸς ἐνεργουμένου ἐράνου ἢ ἀγορᾶς ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον συλλογῆς χρημάτων ἢ ἀντικειμένων πρὸς ἐξακρίβωσιν ἂν ἔχῃ ἐκδοθῇ ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου προβλεπομένη ἄδεια.

2. Διαπιστουμένου ὅτι οἱ ἔρανοι, ἢ ἀγοραὶ ἢ καθ' οἱονδήποτε ἄλλον τρόπον συλλογὴ χρημάτων ἢ ἀντικειμένων ἐνεργοῦνται παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος τ' ἀστυνομικὰ ὄργανα προβαίνουσιν αὐτεπαγγέλτως εἰς τὴν ἀπαγόρευσιν αὐτῶν ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἄρθρον 23.

1. Συνίσταται παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Ὑγιεινῆς κλπ. Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Γεν. Γραμματέως ὡς Προέδρου, ἐκ δύο Τμηματαρχῶν τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς, ὧν ὁ εἷς τοῦ Τμήματος Προστασίας Ἀπόρων τοῦ ἑτέρου ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Ὑγιεινῆς, ἐκ τοῦ Τμηματάρχου τοῦ Εἰδικοῦ Λογιστηρίου τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀθηνῶν καὶ ἑνὸς ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

2. Τὸν Πρόεδρον ἀπόντα ἢ κωλυόμενον ἢ μὴ ὑπάρχοντα ἀναπληροῖ ὁ προηγούμενος κατὰ βαθμὸν ἢ ἀρχαιότερος τμηματάρχης.

Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου ἐράνων τοῦ Ὑπουργείου Ὑγιεινῆς.

3. Τὸ Συμβούλιον εὑρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρισταμένων τεσσάρων τουλάχιστον τῶν μελῶν αὐτοῦ, ἀποφασίζει δὲ διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων, νικώσης ἐν ἰσοψηφίᾳ τῆς ψήφου τοῦ Προέδρου.

4. Τὸ Συμβούλιον ἐξετάζει τὰς παραπεμπομένας αὐτῷ αἰτήσεις τηρουμένης τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς ὑποβολῆς.

5. Παρακολουθεῖ τὸ ἐρανικὸν ἔργον τῶν Σωματείων τῶν Ἐπιτροπῶν τόσον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σκοποῦ, δυνάμενον ν' ἀσκήσῃ ἐν οἱαδήποτε στιγμῇ καθ' ὃν τρόπον ἤθελε κρίνει σκόπιμον.

6. Ἀποφαίνεται ἐπὶ παντὸς ζητήματος μὴ ῥητῶς ἀναγομένου εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 24 Συμβουλίων.

Ἄρθρον 24.

1. Παρ' ἑκάστῃ Νομαρχίᾳ συνιστῶνται πενταμελὲς Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Νομαρχίας ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀναπληρωτοῦ, ἐξ ἑνὸς ἀντιπροσώπου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ἐπαρχιακοῦ Ταμείου, ἐκ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ ὑποκαταστήματος τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτου, τοῦ Διευθυντοῦ ἑτέρου ἡμεδαποῦ πιστωτικοῦ Ἱδρύματος, ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου καὶ ἐκ τοῦ Προϊσταμένου τῆς Ἀστυνομίας.

2. Τοῦ Συμβουλίου προεδρεύει ὁ Διευθυντὴς τῆς Νομαρχίας καὶ ἐν περιπτώσει κωλύματος τούτου ὁ κατὰ βαθμὸν ἀνώτερος τῶν λοιπῶν συμμετεχόντων δημοσίων ὑπαλλήλων.

3. Χρέη γραμματέως ἐκτελεῖ εἷς τῶν ὑπαλλήλων τῆς Νομαρχίας ὁριζόμενος δι' ἀποφάσεως τοῦ Νομάρχου.

4. Τὰ κατὰ τὸ παρὸν Συμβούλια ἀποφαίνονται ἐπὶ αἰτήσεων περὶ συλλογῆς ἐράνων ἢ λαχειοφόρων ἀγορῶν καθ' ὃν τρόπον καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 23 Συμβούλιον, ἔχουσι δὲ αἰτήσεις τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἐλέγχου ἅπερ καὶ τὸ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Συμβούλιον ἐπὶ τῶν ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ αὐτῶν ἐνεργουμένων ἐράνων καὶ λαχειοφόρων ἀγορῶν.

Ἄρθρον 25.

1. Οὐδέποτε ἐπιτρέπεται ἡ ταυτόχρονος καὶ ἐν τῇ αὐτῇ περιφερείᾳ ἐνέργεια ἐράνων ἢ λαχειοφόρων ἀγορῶν, ὧν τὸ προϊὸν προορίζεται διὰ τὸν αὐτὸν ἢ συναφῆ σκοπόν.

2. Δύναται δι' ἀποφάσεως τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 23 καὶ 24 τοῦ παρόντος Συμβουλίου νὰ ἐπιβληθῇ εἰς Ἐπιτροπὰς ἢ Σω

ματεία επιδιώκοντα τον αυτόν ή συγγενή σκοπόν, ή από κοινού ενέργεια ετάρου αντί του κατ' ίδιαν ταυτού.

Άρθρον 26.

1. Τα κατά τα άρθρα 13, 14, 15, 16, 18, 19, 21 και 22 προκύπτοντα χρηματικά ποσά κατατίθενται παρά τη Εθνική Τραπέζη της Ελλάδος εις διαρκή έντοκον κατάθεσιν υπό τον τίτλον «Υπουργείον Υγιεινής, Προνοίας και Αντιλήψεως «Φιλανθρωπικά ιδρύματα».

2. Οι πόροι της εν λόγω καταθέσεως ή και μέρος ταύτης διατίθενται αποκλειστικώς διά την ίδρυσιν και λειτουργίαν φιλανθρωπικών Ιδρυμάτων διά Διατάγματος προκαλουμένου υπό του Υπουργού Υγιεινής, μετά προηγουμένην σύμφωνον γνωμοδότησιν του κατά το άρθρον 23 του παρόντος νόμου Συμβουλίου.

3. Διά Διατάγματος κατά τον αυτόν ως άνω τρόπον εκδιδομένου κανονισθήσονται:

α') Ο τρόπος της αποληψεως και διαχειρίσεως του ως άνω αποσυρομένου ποσού.

β') Τα της ιδρύσεως εκάστου συσταθησομένου ιδρύματος και

γ') Τα της διοικήσεως, λειτουργίας, προσλήψεως αναγκαίου προσωπικού, αυτού ως και πάσα άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρον 27.

Επί αιτήσεων χορηγήσεως αδείας συλλογής εράνων ή διενεργείας Φιλανθρωπικής αγοράς εν τω Νομώ Αττικοβοιωτίας αποφαίνεται πάντοτε το κατά το άρθρον 23 Συμβούλιον.

Άρθρον 28.

Πάσα γενική ή ειδική διάταξις αντικειμένη προς τας διατάξεις του παρόντος νόμου καταργείται.

Άρθρον 29.

Διά Διατάγματος προκαλουμένου εκάστοτε υπό του Υπουργού Υγιεινής, Προνοίας και Αντιλήψεως κανονισθήσεται πάσα λεπτομέρεια του παρόντος νόμου ούτινος ή δημοσίευσις και εκτέλεσις ανατίθεται εις τον αυτόν Υπουργόν.

Εις τον Ημέτερον επί της Υγιεινής, Προνοίας και Αντιλήψεως Υπουργόν ανατίθεμεν την δημοσίευσιν και εκτέλεσιν του παρόντος.

Εν Αθήναις τη 13 Νοεμβρίου 1927.

Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Το Υπουργικόν Συμβούλιον

Ο Πρόεδρος

Αλ. Θ. Ζαΐμης

Τα Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξάς, Α. Παπαναστασίου, Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

(4)

Περί του Συμβουλίου του Εμπορικού Ναυτικού.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Έχοντες υπ' όψει το άρθρον 77 του Συντάγματος και την από 1 Σεπτεμβρίου ε. έ. εξουσιοδότησιν της Βουλής «περί των νομοθετικών διαταγμάτων της δικτατορικής περιόδου κλπ.», προτάσει του Υπουργικού Συμβουλίου και μετά σύμφωνον γνώμην της επί των Ναυτικών κλπ. ειδικής επιτροπής, ληφθείσαν κατά την συνεδρίασιν ΜΔ' της 11-11-1927, αποφασίσαμεν και διατάσσομεν·

Άρθρον μόνον.

Κυρούται το Ν. Δ. της 10 Νοεμβρίου 1923 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως του νόμου ΔΗ' περί Συμβουλίου του Εμπορικού Ναυτικού» τροποποιούμενον και προσαρμοζόμενον εις ενιαίον κείμενον μετά του νόμου ΔΗ' της 19 Ιανουαρίου 1912 έχον ούτω:·

Άρθρον 1.

Συνιστάται Συμβούλιον του Εμπορικού Ναυτικού, του οποίου σκοπός ορίζεται· α') να μελετά, παρασκευάζη και υποβάλλη εις τον αρμόδιον Υπουργόν τας εκάστοτε ενδεικνυομένας συμπληρώσεις ή μεταρρυθμίσεις της αφορώσης τα πλοία και τους εργάτας θαλάσσης του Εμπορικού Ναυτικού νομοθεσίας και πάσης εν γένει σχετικής διατάξεως οργανικού χαρακτήρος, β') να γνωμοδοτή επί παντός σχετικού προς το Εμπορικόν Ναυτικόν θέματος τιθεμένου υπ' όψιν του υπό του αρμοδίου Υπουργού.

Ο Υπουργός προ πάσης ενεργείας του περί συμπληρώσεως ή μεταρρυθμίσεως των εν τω εδαφίω α' διατάξεων οφείλει να προκαλή την γνώμην του Συμβουλίου του Εμπορικού Ναυτικού.

Άρθρον 2.

Εις το Συμβούλιον του Εμπορικού Ναυτικού ανατίθεται ειδικώς ή ανωτέρα εποπτεία της υπό των διοικητικών Αρχών εφαρμογής των κειμένων διατάξεων, αίτινες αφορώσι την έρευναν των αιτίων των ναυαγίων και αβαριών των Ελληνικών πλοίων και των δι' αυτών ενεργουμένων θαλασσίων μεταφορών·

Άρθρον 3.

1. Το Συμβούλιον του Εμπορικού Ναυτικού κατά διαταγήν του Υπουργείου ή κατ' αίτησιν παντός ενδιαφερομένου ή και αυτεπαγγέλτως αποφαίνεται άν υπάρχη δ'λος επί των εν άρθρω 2 ναυαγίων και αβαριών. Κατ' αίτησιν παντός ενδιαφερομένου το Συμβούλιον αποφαίνεται επίσης και επί παντός ναυτικού ατυχήματος, εφ' ού προκύπτουσι διαφοραί αμέσως ή εμμέσως συνδεόμεναι προς την υπαιτιότητα και ευθύνην των πλεοκτητών, φορτωτών, των κυβερνώντων τα πλοία και του προσωπικού αυτών.

2. Η βεβαιούσα την ύπαρξιν δόλου κατά την περίπτωσιν ναυαγίου ή αβαρίας, υπαιτιότητος δε και πταίσματος κατά την περίπτωσιν ναυτικού ατυχήματος απόφασις του Συμβουλίου αποτελεί απλούν δικαστικόν τεκμήριον ενώπιον των πολιτικών Δικαστηρίων.

3. Το Συμβούλιον προς εκτέλεσιν των διά του άρθρου 2 του παρόντος ειδικών καθηκόντων του έχει το δικαίωμα να διατάσση την δέουσαν ένορκον ή μη ανάκρισιν προς συλλογήν των απαιτουμένων αποδεικτικών στοιχείων. Η ανάκρισις ενεργείται υπό ειδικών εισηγητών του Συμβουλίου, ουχί πλειόνων των δύο, διοριζομένων διά Διατάγματος εκ των ανωτέρων Λιμενικών αξιωματικών, των κεκτημένων πτυχίον Νομικής Σχολής, υπηρετούντων δε εν τη θέσει ταύτη επί διετίαν.

4. Εις εξαιρετικάς περιπτώσεις δύναται το Συμβούλιον να αναθέση την ανάκρισιν εις ανώτερον μάχιμον αξιωματικόν εν ενεργεία εκ των μελών αυτού ή μη περιβαλλόμενον την δικαιοδοσίαν του ειδικού εισηγητού.

5. Οι εισηγηταί του Συμβουλίου επί τεχνικών ζητημάτων προκαλούσι και την γνώμην προσώπων εμπειρογνωμόνων, λαμβανομένων μεταξύ των εν ενεργεία ή αποστρατεία μαχίμων αξιωματικών Π.Ν., εμποροπλοιάρχων ή εμπορομηχανικών ή άλλων ειδικών επιστημόνων.

6. Επί ενόρκου ανακρίσεως τύπος του όρκου είνε ο εν τη ποινική δικονομία οριζόμενος.

7. Η αποζημίωσις των εμπειρογνωμόνων ορίζεται υπό του Υπουργού των Ναυτικών κατόπιν γνωμοδοτήσεως του Συμβουλίου του Εμπορικού Ναυτικού.

Άρθρον 4.

1. Το Συμβούλιον του Εμπορικού Ναυτικού αποτελούσιν· α') οι διευθυνταί του Εμπορικού Ναυτικού, του εμπορίου και της βιομηχανίας, των Προξενικών και Συμβατικών υποθέσεων. β') τρείς το πολύ καθηγηταί παρά τω Πανεπιστημίω του Εμπορικού Δικαίου, του Ναυτικού, του Διεθνούς, της Πολιτικής Οικονομίας, της Δημοσιονομίας, γ') είς αντιπρόσωπος του Εμπορικού και βιομηχανικού Επιμελητηρίου Πειραιώς και είς του των Αθηνών, δ') τέσσαρες το πολύ άνε-

γνωρισμένου κύρους ειδικοί ἐπὶ τῶν ναυτιλιακῶν ζητημάτων, ε΄) τέσσαρες τὸ πολὺ ἐφοπλισταὶ ἐκ τῶν εὐρείας δράσεως τοιούτων.

ς΄) Εἷς ἀνώτερος μάχιμος ἀξιωματικὸς τοῦ Π. Ν. καὶ εἷς ἀξιωματικὸς Λιμενικός, ζ΄) εἷς τῶν ἐν Ἀθήναις ὑπηρετούντων ἐφετῶν καὶ η΄) εἷς πλοίαρχος καὶ εἷς μηχανικὸς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

2. Τὸ Συμβούλιον συγκροτεῖται ἀνὰ διετίαν κατὰ μῆνα Δεκέμβριον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως. Διαρκούσης τῆς διετίας ἐπιτρέπεται ἡ συμπλήρωσις τῶν κενουμένων θέσεων ὡς καὶ τῶν μὴ συμπληρωθεισῶν μέχρι τοῦ ἐπιτρεπομένου ἀνωτάτου ὁρίου ἐπὶ τῇ συγκροτήσει του. Μέλος τοῦ Συμβουλίου, μὴ προσελθὸν πρὸς συνεδρίασιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, δύναται νὰ θεωρηθῇ παραιτηθέν.

3. Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ δύνανται νὰ διορισθῶσι καὶ ἀναπληρωματικὰ μέλη τῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου τινῶν ἢ πάντων.

4. Τὸ Συμβούλιον συνέρχεται εἰς τακτικὴν καθ' ἑβδομάδα ἡμέραν, ἐν ἀνάγκῃ δὲ καὶ συχνότερον. Ἐν ἀπαρτίᾳ εἶνε τὸ Συμβούλιον, ὅταν παρίστανται ὀκτὼ τοὐλάχιστον μέλη, ἀποφασίζει δὲ κατὰ πλειοψηφίαν.

5. Τὸ Συμβούλιον εἰς τὴν πρώτην μετὰ τὴν συγκρότησιν του συνεδρίασιν ἐκλέγει τὸν Πρόεδρον, ὅστις διευθύνει τὰς ἐργασίας του. Εἰ δέον δὲ ἐκλέγει καὶ ἕνα ἢ δύο ἀντιπροέδρους, πρῶτον καὶ δεύτερον, ἀναπληροῦντας τὸν πρόεδρον κωλυόμενον, εἴτε ἀπόντα εἴτε παρόντα. Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ Λιμενικὸς ἀξιωματικός.

6. Τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ προσκαλῇ πρόσωπα εἰδικά, ὅπως ἀναπτύξωσιν ἐνώπιόν του τὰς γνώμας των ἐπὶ ζητημάτων τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

7. Προκειμένης εἰδικῆς συζητήσεως περὶ Ἐμπορικῶν λιμένων μετέχουσι τοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ Διευθυνταὶ τῶν δημοσίων ἔργων, καὶ τῶν σιδηροδρόμων, ἔτι δὲ ὁ προϊστάμενος τῆς ἐπὶ τῶν λιμένων ὑπηρεσίας, προκειμένου δὲ περὶ φάρων, ὁ Διευθυντὴς τῆς οἰκείας ὑπηρεσίας.

8. Προκειμένης συζητήσεως ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν αἰτίων ναυτικῶν ἀτυχημάτων, διὰ τὴν συγκρότησιν ἀπαρτίας τοῦ Συμβουλίου δέον ἀπαραιτήτως νὰ παρίστανται ὁ Ἐφέτης, ὁ μάχιμος ἀξιωματικὸς Π. Ν. ὁ πλοίαρχος καὶ ὁ μηχανικὸς τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ ἀνατίθεται ἡ ἐπιμέλεια τῆς συγκροτήσεως συνδέσμου τῶν Ἑλλήνων πλοιοκτητῶν, σκοπὸν ἔχοντος νὰ ἀναλαμβάνωσιν τὰ μέλη αὐτοῦ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποζημιῶσι συμμέτρως πάντα ἀσφαλιστὴν Ἑλληνικοῦ πλοίου ἀνήκοντος εἰς τὸν σύνδεσμον, εἴτε θαλασσίων μεταφορῶν διὰ τοιούτου πλοίου ἐνεργουμένων, ἐφ' ὅσον τὴν ζημίαν ταύτην ἀποφαίνεται δυλίαν τὸ Συμβούλιον τοῦ Ἐμπορικοῦ Ναυτικοῦ.

Ἴδιον σύνδεσμον ἢ ἰδίαν ἐν τῷ αὐτῷ συνδέσμῳ ὁμάδα δύνανται ν' ἀπαρτίσωσιν οἱ ἰδιοκτῆται ἱστιοφόρων καὶ ἴδιον οἱ ἰδιοκτῆται ἀτμοπλοίων.

Ἐπίσης οἱ ἰδιοκτῆται ἀτμοπλοίων δύνανται ν' ἀπαρτίζωσι ἴδιον σύνδεσμον ἢ ἰδίαν ἐν τῷ αὐτῷ συνδέσμῳ ὁμάδα κατὰ λόγον τοῦ προορισμοῦ τῶν ἀτμοπλοίων των.

Ἐπίσης ἴδιοι σύνδεσμοι ἢ ὁμάδες ἐν τῷ αὐτῷ συνδέσμῳ δύνανται ν' ἀπαρτισθῶσιν καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς δι' ἱστιοφόρων ἢ ἀτμοπλοίων τοιούτου ἢ τοιούτου προορισμοῦ ἐνεργουμένας θαλασσίας μεταφοράς.

Ἄρθρον 6.

Διὰ τοῦ καταστατικοῦ του ἔχοντος ἕνα τῶν ἐν ἄρθρῳ 5 σκοπὸν συνδέσμου θὰ καθορισθῶσιν οἱ ὅροι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ καὶ οἱ καθ' οὓς θὰ γίνωνται δεκτοὶ ὡς μέλη ἰδιοκτῆται Ἑλληνικῶν πλοίων.

Ἄρθρον 7.

Εἰς τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου χορηγεῖται ἀποζημίωσις ἑκατὸν δραχμῶν (100) δι' ἑκάστην προσέλευσιν πρὸς συνεδρίασιν, ἀλλὰ ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἡ ἀποζημίωσις ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ τὰς πεντακοσίας δραχμὰς (500) ἀνὰ τέσσαρας (4) ἑβδομάδας.

Ἡ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Ναυτικὴν Ἕνωσιν ἐτησία τοῦ Κράτους συνδρομὴ ὁρίζεται εἰς δραχμὰς τρισχιλίας, ἡ περιουσία δὲ αὐτῆς διανεμομένη περιέρχεται εἰς τὸ Ναυτικὸν Ἀπομαχικὸν Ταμεῖον.

Αἱ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου ἀπαιτούμεναι δαπάναι ἀναγράφονται εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου, ἁρμόδιον δὲ Ὑπουργεῖον κατὰ τὸν παρόντα νόμον εἶνε τὸ εἰς ὃ ὑπάγεται ἡ ὑπηρεσία τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.

Ἄρθρον 8.

Τῶν ἐκκρεμουσῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ὑποθέσεων ναυτικῶν ἐν γένει ἀτυχημάτων συνεχίζεται ἡ ἐκδίκασις κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος διατάγματος ὑφισταμένας διατάξεις.

Ἄρθρον 9.

Διὰ διατάγματος κανονισθήσονται τὰ τοῦ τρόπου τῆς ἐκλογῆς τῶν μὴ ὄντων αὐτοδικαίως λόγῳ τῆς θέσεως αὐτῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τὰ τῆς λειτουργίας αὐτοῦ καὶ τῆς ἐνώπιον αὐτοῦ καὶ τῶν εἰσηγητῶν διαδικασίας, τὰ τῆς ἀναθεωρήσεως τῶν ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου καθὼς καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Ἀλ. Ζαΐμης

Τὰ Μέλη

Α. Μιχαλακόπουλος, Θ. Τουρκοβασίλης, Θ. Νικολούδης, Γ. Καφαντάρης, Ν. Βελέντζας, Ι. Μεταξᾶς, Α. Παπαναστασίου. Μ. Κίρκος, Α. Μαζαράκης, Π. Μερλόπουλος, Α. Μπακάλμπασης.

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(5)

Περὶ καταρτισμοῦ ἐκλογικῶν καταλόγων εἰς τοὺς δήμους καὶ κοινότητας τῶν νομῶν Λέσβου καὶ Χίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 158 τοῦ ἀπὸ 17 Σεπτεμρίου 1926 κώδικος τῆς περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων νομοθεσίας, κυρωθέντος διὰ Ν. Δ. τῆς 27 Ὀκτωβρίου 1927 προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργοῦ ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Ἄρθρον μόνον.

Αἱ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 158 τοῦ κώδικος τῆς Νομοθεσίας περὶ δήμων καὶ κοινοτήτων, ὁριζόμεναι Ἐπιτροπαὶ θέλουσι συνέλθει κατὰ τὸ ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου μέχρι 28 Φεβρουαρίου 1928 χρονικὸν διάστημα πρὸς καταρτισμὸν τῶν ὁριστικῶν ἐκλογικῶν καταλόγων τῶν Δήμων καὶ Κοινοτήτων τῶν Νομῶν Λέσβου καὶ Χίου.

Εἰς τὸν αὐτὸν Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Νοεμβρίου 1927.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΠΑΥΛΟΣ ΚΟΥΝΤΟΥΡΙΩΤΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐσωτερικῶν Ὑπουργὸς

Α. Ζαΐμης

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.